

Gheorghe Mustată

Mariana Mustată

Quo vadis

Homo sapiens L.?

Prefață

Prof. Univ. Dr. Ionel Andriescu

Tehnoredactare: Andra Pîndaru și Alina Elena Ignat

Coperți: Alina Elena Ignat

Coperta I: Prof. Univ. Dr. Gheorghe Mustață – portret executat de Mihai Chichioacă

Coperta IV: Prof. Univ. Dr. Gheorghe Mustață și Conf. Univ. Dr. Mariana Mustață

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MUSTAȚĂ, GHEORGHE**

Quo vadis homo sapiens L.? Gheorghe Mustață, Mariana Mustață. - București: Editura Academiei Oamenilor de știință din România, 2016

Conținut bibliografic
ISBN 978-606-8636-23-8

I. Mustață, Mariana

821.135.1-92

MOTTO:

Există o forță extrem de puternică, pentru care, cel puțin până în prezent, știința nu a găsit o explicație formală. Este forța care include și guvernează totul, este chiar în spatele oricărui fenomen care are loc în univers și încă nu a fost identificată de noi. Această forță universală este IUBIREA.

Când cercetătorii au investigat o teorie unificată a universului, au uitat cea mai puternică forță nevăzută. Iubirea este Lumina, care îi luminează pe cei ce o oferă și o primesc. Iubirea este gravitație, deoarece îi face pe unii oameni să se simtă atrași de alții. Iubirea e putere, deoarece multiplică tot ce avem mai bun și oferă umanității șansa de a nu pieri în propriul egoism orb. Iubirea expune și revelează. Pentru iubire noi trăim și murim. Iubirea e Dumnezeu și Dumnezeu este iubire.

Această forță explică totul și oferă sens vieții. Aceasta este variabila pe care am ignorat-o de prea mult timp, poate pentru că ne este frică de iubire deoarece este singura energie din univers pe care ființa umană nu a învățat să o controleze după voința sa.

Pentru a evidenția iubirea, am creat o simplă substituție în cea mai faimoasă ecuație de-a mea. Dacă în loc de $E=mc^2$, acceptăm ca energia pentru a vindeca întreaga lume poate fi obținută din multiplicarea iubirii cu viteza luminii la pătrat, atunci ajungem la concluzia că iubirea este cea mai puternică forță ce există, deoarece nu are nici o limită.

Einstein - Teoria universală a iubirii

**„Quo vadis Homo sapiens L.”, o carte scrisă de
Gheorghe Mustăță și Mariana Mustăță sau „zece
cărți într-o carte!”**

Mai întâi când privesc titlul cărții, mulți dintre cititori se vor întreba cu siguranță: oare calitatea de „sapiens” i se mai potrivește omului de astăzi care, se pare că și-a pierdut principalul atribut acela de „înțelept”? Când și de ce și-o fi pierdut suprema calitate, cu trudă obținută și care l-a încoronat cândva ca rege al creației, peste natura întregii planete ? Întrebări tulburătoare care privesc zeci de aspecte ale devenirii omului până la culmea de unde i se prevedea o înălțare continuă până DINCOLO, unde perfecțiunea, încheind cercul, îl ducea la întâlnirea cu Conștiința Supremă și Universală, care îl adusesese cândva pe lume. Vorbe mari sau prea mari ? Nu, deoarece știința și filozofia modernă, prin cercetări de mare finețe, începe să ajungă la revelația existenței Forței - conștiință diriguitoare în tot ce ne înconjoară și pe care încă Enstein, într-o scrisoare către fiica sa, o numește în mod figurat „iubire” și pe care spune că ar fi trebuit să o introducă în celebra sa formulă $E=MC^2$. Și totuși, de pe această culme a speranței spre mai bine, se prăbușește omul, într-un marasm de mizerie materială pentru nouă zecimi dintre oameni și de decădere morală pentru o mare parte din cealaltă zecime.

Autorii, utilizează când este cazul, cu aplomb, cu vervă și sagacitate, polemica mușcătoare, pentru a veșteji tendințele de deraiere de la logică și de la fapte a unor „teorii științifice” erori-orori în promovarea unor tendințe actuale, malefice, dizolvante, pentru societatea omenească, pornindu-se de obicei de la aspecte antropologice și biosociale, comportamentale „moderne”. Desigur că, în astfel de cazuri, nu putem să prezentăm la modul impasibil părerile, polemicile autorilor și ne permitem să luăm parte, conform cu părerile și experiența noastră, în mod „empatic”, pentru a folosi un termen devenit

științific și utilizat de autori în capitolele adecvate ale cărții. Dar, asupra acestor aspecte ne vom opri la prezentarea capitolelor respective.

Astfel, cartea este structurată pe șase părți (secții) care se referă la unele probleme de mare actualitate, de interes științific, social și cultural de importanță generală sau și particulară, națională, adeseori de cea mai mare gravitate pentru viitorul poporului român, pentru tradițiile sale, pentru cultura și istoria sa, pentru ființa sa.

În primul capitol „**Științele vieții**” autorii prezintă o scurtă sinteză a istoriei Biologiei, integrând cunoștințelor actuale cele mai noi din cele mai importante ramuri ale acestei extraordinare științe. Se urmăresc în special câteva idei, din antichitate până în timpurile moderne, precum aceea a „Marelui Lanț al Ființei” în continuitatea lui spre progres, dezvoltarea biodiversității cu interrelațiile sistematice dintre marele grupe de ființe vii și poziția omului în acest sistem, cea mai evoluată verigă a „Marelui Lanț” și tot din această proveniență.

În continuare, în „**Secția a doua**” deosebit de amplă și complexă, sub titlul „**O nouă deschidere către înțelegerea lumii**”, cu 12 capitole și subcapitole, ne sunt prezentate momente cruciale în domeniul cunoașterii lumii vii, cum au fost descoperirea microscopului și a neașteptatei lumi a microorganismelor, structura acizilor nucleici, inegalabilă descoperire din a doua jumătate a secolului XX, care a desființat pur și simplu granițele dintre toate grupele de organisme, dezvoltarea cunoștințelor despre particularitățile lumii vii, în speță a „viului”, integrând aici și excepționala contribuție a cercetătorilor români mai ales la cunoașterea biocâmpurilor electro-magnetice ale tuturor organismelor, inclusiv omul și importanța lor practică, uluitoare fiind deschiderea pe care ne-o oferă domeniul spre posibilitatea de a comunica cu aproape toate ființele din jurul nostru, ca de exemplu plantele, sau cel puțin să înțelegem mesajele pe care acestea le transmit!

Talentul de popularizator de înalt nivel, îl dovedește Prof. Gheorghe Mustață și atunci când vorbește despre „**Viață,**

moarte și memorie”, despre inteligența materiei, „conștiință colectivă”, despre „dialogul semiotic „dintre organisme”, despre sufletul omului și posibilitățile lui de a cunoaște absolutul, etc.

Aceste idei, întrebări cu și fără răspuns, ivite mai ales în a doua jumătate a sec. XX au fost stimulate și de „**experiențele din prejma morții**”, despre care autorul adună, interpretează și ne redă, sinteze și unele concluzii, am spune „îndrăznețe”, dacă ne-ar fi rostite cu serenitatea convingerii pe baza faptelor cum este aceea că „Divinitatea are două însușiri majore: una de origine cognitivă - Dumnezeu este o conștiință extinsă în întregul Univers, iar a doua, că Dumnezeu este iubire, așa cum demonstrează Prof. Dr. C. Dulcan, de la Universitatea „Titu Maiorescu” din București.

În continuare, ca autori ai unor cărți de specialitate în domeniul istoriei științei, Profesorii universitari Gheorghe Mustață și Mariana Mustață, în subcapitolul „**150 de ani de evoluționism. Evoluționismul încotro ?**” abordează una dintre cele mai importante probleme și dezbateri, de știința și filosofie, a timpului nostru.

Astfel, în frumoasa și ampla tratare a transformismului, de la bătrânul și neînțeleșul la timpul său, J.B. Lamarck, la teoria Evoluției a lui Ch. Darwin care a dat naștere Evoluționismului, dăinuitor până astăzi și de-a pururi. În acest sens, autorii se adresează maselor largi interesate de problemă, scoțând în evidență aspectul esențial că Evoluția este una, lege universală, iar Evoluționismul studiază și prezintă mijloacele și modul în care se realizează Evoluția, Evoluționismul evoluând el însuși și perfecționându-se în conformitate cu noile descoperiri care îl îmbogățesc și îl cizează mereu.

În acest sens, autorii aduc ca argumente în favoarea realității Evoluției, chiar aserțiunile unor mari personalități ale Teologiei creștine, precum Alexandru Kalomiros (ortodox), marele preot iezuit P.T. de Chardin, unul dintre cei mai mari antropologi, paleontologi și geologi ai primei jumătăți ai secolului XX și Papa Ioan Paul al II-lea, în „Mesaj la Academia Pontificală de Științe” din 1996.

La acestea, noi am mai adăuga două aspecte : Biologiei, prin Ch. Darwin, îi revine marele merit de a fi dăruit științelor Teoria Evoluției, iar după unele opinii, Evoluția este mijlocul prin care Dumnezeu își desăvârșește Creația, Forța-conștiință divină fiind constatată de fizicieni în structura intimă subatomică.

Rămânând în același domeniu, Prof. Gheorghe Mustață abordează problema la fel de disputată a rolului pe care l-a avut J.B. de Lamarck, marele savant francez, ca precursor al evoluției, cu 50 de ani înainte de Darwin! Deși nedreptățit și de contemporani și de neodarwiniști mai târziu, care au respins factorii darwinieni ai evoluției ne arată autorul că, odată cu trecerea timpului se constată că evoluția nu s-a bazat doar pe selecția naturală a lui Darwin ci și pe unii dintre factorii lamarkieni. Și aici se manifestă contribuția autorului la evidențierea noilor descoperiri care constituie dovezi concrete în favoarea factorilor lamarkieni în transformarea unor specii. În acest sens merg, după cum ne spune autorul chiar și aserțiunile premiului Nobel, F.R. Jacob cu privire la tendința spre progres cunoscută în evoluția-transformarea speciilor, factor denumit de Lamarck drept impuls vital, controversat și respins de alți transformiști. Nu insistăm asupra detaliilor, ca și în cazul altor capitole, lăsând cititorilor să-și satisfacă curiozitatea privind „evoluția” polemicilor și argumentărilor pe fapte, care duc la concluzii de necontestat.

Și fiindcă în societatea românească prezentă, printre alte „gafe” criminale, de obicei voite și nu „din greșală”, la care se adaugă ignoranța tot mai înfloritoare printre „intelectuali” decidenți, s-a ajuns la propunerea de a se scoate Teoria Evoluției și Evoluționismul din programele de învățământ și cum o astfel de oroare nu poate fi admisibilă, Prof. Gheorghe Mustață consacră capitolul următor acestor probleme de mare actualitate: **„Cu pași repezi către analfabetism, ignoranță și intoleranță în învățământul românesc. Scoaterea Evoluționismului din școală”** fără niciun fel de discuții publice, fără consultări, fără a se lua în considerare și cum stau lucrurile în alte zone ale

planetei. Ignoranța condamabilă a acelor „decidenți” constă în faptul simplu de tot, arătat mai sus, că, în timp ce Evoluția în sine este acceptată, cum este și normal, chiar de cei mai mari și recunoscuți teologi ai timpului, modul prin care Evoluția se realizează, factorii determinanți nu sunt cunoscuți în totalitate, cunoașterea lor perfecționându-se mereu.

Acest fapt a dus la formarea părerii greșite că Transformismul este în criză și trebuie înlăturat. Desigur că această aberație a stârnit revolta multor cunoscători ai subiectului, iar Prof. Gheorghe Mustață, în afara faptului că s-a străduit și a reușit în mod magistral să pună lucrurile la punct, a inițiat și un protest oficial, semnat de noi cei 16 biologi menționați la sfârșitul capitolului respectiv. În plus, autorul arată pericolul pentru generația următoare, a scoaterii din învățământ a Biologiei, cea mai importantă știință a secolului XXI și, am adăuga noi, castrarea intelectuală a românilor și dezastrul de a nu mai avea biologi de talie internațională cum am avut în trecut și cum mai avem încă în prezent.

Dăruirea din totdeauna a Prof. Mustață popularizării la nivel superior și aducerii la cunoștință tuturor celor interesați a ultimelor realizări ale științei se manifestă și în acest volum, în capitolele **„Cărțile nu-și pierd valoarea”** și, mai ales **„O carte de bază pentru înțelegerea lumii plantelor: viața secretă a plantelor”** de Peter Tompkin și Christopher Bird. În acest caz, este atât de greu să redau în câteva fraze prezentarea acestei cărți dimpreună cu gândurile și considerațiile prezentatorului încât las cititorii singuri să trăiască insolitul și uimirea produsă de acesta, referitor la viața plantelor, la sensibilitatea lor supraumană, mijloacele lor de comunicare între ele și între ele și alte viețuitoare, câmpurile hiper sau hipo telepatice care le pot lega de om, precum și alte aspecte ce țin aproape de SF ! În ce privește, ne permitem să considerăm că aceste capacități „paranormale” ale plantelor, pot fi și rezultatul faptului că ele trăiesc fixate de un loc strict de sol, nu se pot deplasa, nu se pot apăra de dușmani prin fugă, prin schimbarea locului, fiind „obligate” să folosească anumite mijloace de comunicare între

ele și cu alte specii. Trebuie să urmați sfatul Prof. Mustață și această carte despre viața secretă a plantelor să vă fie prima lectură !

Secția a III a, a cărții „În descifrarea unor enigme ale vieții”, prin cele șase capitole, prezintă în continuare, fenomene de mare importanță pentru înțelegerea infinitelor manifestări ale vieții. Astfel, în capitolul **„Enigme și profunzimi ale Homocromiei și mimetismului și semnificația lor biologică”**, Prof. Mustață prezintă exemple și opinii personale asupra acestor fenomene dintre cele mai interesante dovezi ale selecției naturale, homocromia și mimetismul fiind mecanisme evolutive care asigură purtătorilor supraviețuirea în lupta pentru existență. Autorul își expune însă și părerile personale, considerând că nu numai „lupta pentru existență” a fost „motorul evoluției” ci și alte relații dintre ființele vii, cum ar fi chiar întrajutorarea (comensalismul, amensalismul, simbioza). Autorul, în afara explicării cu mare claritate a acestor fenomene, ne lămurește că ele se pot înțelege în măsura în care apelăm la „inteligenta viului” și la principiile Semiotice, iar Genetica modernă și unele experimente, demonstrează modul devenirii acestor „calități”, ca strategii evolutive ce să asigure supraviețuirea în lupta pentru existență.

Un alt capitol, la fel de incitant și important pentru cunoașterea unor aspecte ale lumii vii și a evoluției ei este cel intitulat **„Neuronii –oglină, învățarea prin imitație și empatie”**. După părerea Prof. Mustață, alături de a altor celebri oameni de știință, descoperirea neuronilor-oglină și modul lor de funcționare ar putea determina cea mai mare revoluție în neurologie, dar și în înțelegerea evoluției omului. După alte păreri acești neuroni-oglină, situați în lobii prefrontali ai creierului ar putea avea pentru neurologie și psihologie, aceeași importanță ca aceea acizilor nucleici pentru Genetică; funcția acestor neuroni fiind considerată ca bază a învățării prin imitație și, în bună măsură, a empatiei. Având rolul capital în apariția limbajului, a culturii umane este considerat ca un Big-bang al evoluției umane. După părerea Prof. Mustață, apariția lobilor

prefrontali ca urmare a creșterii numărului neuronilor-oglină, dar mai ales a creșterii de miliarde de ori a interconexiunilor și a preluării informațiilor ar fi produs următorul Big-bang al evoluției intelectuale a omului, manifestată, exponențial, în ultimii 200-300 de ani. Deosebit de interesante sunt considerațiile Prof. Mustață privind empatia, asociată cu activitatea neuronilor-oglină, aspecte pozitive în fond, dar negative uneori ale acestui fenomen, în funcție de condițiile social-istorice. Foarte instructivă, pentru cititor este lecturarea acestui capitol și meditația asupra sensurilor.

„Memoria celulelor și organelor, dubla personalitate și puterea gândurilor”, următorul capitol al cărții, ne transportă într-un alt sector al universului uman, la fel de fascinant ca și celelalte capitole. Pornind de la fenomenul regenerării, manifest în scara animală și cunoscut de multă vreme, de la experimentele mai recente și de la interpretările sofisticate existente în teoriile actuale, se afirmă existența structurii holografice a corpului ce prezintă regenerare, fiecare celulă conținând informația completă pentru întregul corp. Dar această „memorie”

este proprie și altor domenii chiar minerale, cum este cel al cristalelor, de unde și dezvoltarea teoriilor „câmpurile Akashic, morfic din care fac parte și gândurile care, ca într-o gândire SF, pot forma câmp morfic, benefic sau distructiv, capabil să producă entropie, să ne moduleze destinul sau unele realități fizice. Un alt aspect al memoriei celulare este formarea „dublei personalități” la cei ce primesc un transplant (ficat, inimă, plămâni, etc.). Adică, se transferă primitivului, prin transplant, unele particularități psihice și comportamentale ale donatorului, creindu-se situații psihice contradictorii și deosebit de emoționante.

„Microbiomul –arma secretă a medicinei moderne”, titlul capitolului cu această temă nu ne relevă dintr-o dată realitatea la care aproape nimeni nu s-a gândit sau pur și simplu nu o cunoaște. Autorii, Prof. Gheorghe Mustață și Prof. Mariana Mustață, au meritul deosebit de a ne face cunoscute date care ne

pot uimi. Astfel noi știm mai ales că bacteriile ne pot da boli grave sau că flora bacteriană intestinală este necesară și benefică. Nu știm însă că bacteriile ce populează corpul nostru sunt de zece ori mai numeroase ca celulele corpului iar genomul global al acestui microbiom este de 100 de ori mai mare decât genomul propriu. Apoi, faptul că numeroase bacterii simbiotice trăiesc și la exteriorul corpului și în interior preluând unele funcții ale organismului, în întregime sau parțial, aceste relații de mutualism, devenind obligatorii, stabilindu-se în procesul evoluției. Autorii ne arată de asemenea faptul că efortul pentru înțelegerea microbiomului ar fi cel mai important proiect științific al tuturor timpurilor. Multe răspunsuri la curiozitatea sau dorința de informare a cititorilor, pot fi găsite în textul acestui capitol, ca de exemplu în ce constă calitatea microbiomului de armă secretă a medicinei !?

Capitolul ce urmează „**Rădăcinile biologice și sociale ale cancerului (Noua medicină germană a lui Hamer)**” cu siguranță că privește aproape pe oricine, în legătură cu interesul personal sau pentru cei apropiați. Autorii ne prezintă în acest articol istoria dramatică a unei metode și teorii noi și foarte interesante, a doctorului german R. G. Hamer, obstrucționată de interesele economice ale trusturilor farmaceutice ca și în alte multe cazuri. Interesant este faptul că Hamer însuși, care a fondat Noua Medicină Germană, a suferit de aceeași boală, în urma unui șoc emoțional puternic, de unde și cercetările ulterioare care l-au condus la formularea celor 5 legi biologice ale noii medicine germane. Așa cum ne arată autorii, baza descoperirilor Dr. Hamer l-a constituit observațiile și interpretările geniale ale relației psihic-creier-organ, tradus prin descoperirea a 26 forme de cancer a celor mai diverse organe, influențate de anumite șocuri psihice care stau în rădăcinile sociale ale cancerului și a altor boli grave, de metabolism. Printre aceste cauze psihice, la loc de frunte este „*stresul exacerb din zilele noastre, cauzat de comportamentul guvernaților și al oamenilor împotriva oamenilor, (care conduc la mari tensiuni atât generale cât și individuale.*

Neosclavagismul modern întreținut și dezvoltat de ceea ce putem numi Noua Ordine Mondială, provoacă șocuri grave populației umane”. Aici cred că este locul să arăt că și subsemnatul, poate că pentru prima dată în România, în anii '90, am spus, în public, în fața a sute de oameni, că am intrat într-o epocă de neocolonialism și prevăd că în secolul XXI care se apropie ni se va impune neosclavagismul, ceea ce se și petrece! Desigur că nu este locul aici pentru detalieri și argumentări, dar, Globalizarea, așa cum este înțeleasă de cei care o promovează și o aplică, acolo ne conduce.

În același sens și tot în legătură cu atotputernicia trusturilor farmaceutice și a intereselor economice ce le guvernează, este tratarea problemei vaccinurilor, în capitolul „**Vaccinurile, între necesitate și pericol**”. Prof. Gheorghe Mustață, avizat în aceste probleme nu se poate sustrage discuțiilor în contradictoriu, uneori violente, asupra utilității sau inutilității, pericolului utilizării lor pentru crearea imunității artificiale față de unele boli. Autorul arată aspectele nedorite și efectele uneori tragice a aplicării vaccinurilor, ca și antibioticelor care au dus la scăderea imunității naturale. Prof. Gheorghe Mustață consideră totuși că nu trebuie introdusă obligativitatea vaccinării ci trebuie evaluat fiecare caz în parte.

Secția a IV a Omul face parte din natură

Introducerea în această temă o face Prof. Mustață în primul capitol, „**Aspecte antropologice**”, ca specialist care a predat studenților multă vreme cursul de Antropologie fizică. Arată autorul, aici că, odată cu trecerea timpului s-au adunat tot mai multe argumente, biochimice, genetice, etologice, pentru originea animală a omului și pentru locul cel mai înalt pe scara vieții. Ceea ce-l deosebește însă pe om de rudele sale, mai apropiate sau mai îndepărtate, este gândirea. La aceasta, am adăuga noi, cu siguranță în acord cu autorul, sufletul și credința.

Așa cum arată Prof. Mustață, omul este totuși contradictoriu. Deși există mulți oameni aproape sfinți ca morală și dăruire semenilor, prin ceea ce realizează și cum trăiesc, mass-media, parcă dintr-o pornire satanică, ne asaltează